

TRANSPORT SANITARNY

Wyciąg z ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r.o świadczeniach opieki zdrowotnejfinansowanych ze środków publicznych

Art. 41. [Transport sanitarny]

1. Świadczeniobiorcy, na podstawie zlecenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego lub felczera ubezpieczenia zdrowotnego, przysługuje bezpłatny przejazd środkami transportu sanitarnego, w tym lotniczego, do najbliższego podmiotu leczniczego, o którym mowa w przepisach

o działalności leczniczej, udzielającego świadczeń we właściwym zakresie, i z powrotem, w przypadkach:

- 1)konieczności podjęcia natychmiastowego leczenia w podmiocie leczniczym;
- 2)wynikających z potrzeby zachowania ciągłości leczenia.

2. Świadczeniobiorcy, na podstawie zlecenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego lub felczera ubezpieczenia zdrowotnego, przysługuje bezpłatny przejazd środkami transportu sanitarnego - w przypadku dysfunkcji narządu ruchu uniemożliwiającej korzystanie ze środków transportu publicznego, w celu odbycia leczenia - do najbliższego podmiotu leczniczego udzielającego świadczeń we właściwym zakresie, i z powrotem.

3. W przypadkach niewymienionych w ust. 1 i 2 na podstawie zlecenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego lub felczera ubezpieczenia zdrowotnego świadczeniobiorcy przysługuje przejazd środkami transportu sanitarnego odpłatnie lub za częściową odpłatnością.

4. (uchylony).

Art. 41a. [Zabezpieczenie transportu sanitarnego w związku z umieszczeniem w zakładzie psychiatrycznym]

Zabezpieczenie transportu sanitarnego, o którym mowa w [art. 201 § 2](#) Kodeksu karnego wykonawczego, przysługuje bezpłatnie w związku z realizacją świadczenia gwarantowanego we wskazanym zakładzie psychiatrycznym.

Art. 41b. [Zabezpieczenie transportu sanitarnego w związku z doprowadzeniem nieletniego do zakładu leczniczego]

Zabezpieczenie transportu sanitarnego, o którym mowa w [art. 218 ust. 2](#) ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, przysługuje bezpłatnie w związku z realizacją świadczenia gwarantowanego w określonym zakładzie leczniczym, o którym mowa w art. 8 tej ustawy.

Wyciąg z ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r.o działalności leczniczej

Art. 30. [Zasada ponoszenia kosztów transportu sanitarnego]

1. Gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania, a w przypadku niemożności ustalenia miejsca zamieszkania właściwa ze względu na ostatnie miejsce pobytu pacjenta pokrywa koszty transportu sanitarnego pacjenta małoletniego lub osoby niezdolnej do samodzielnej egzystencji do miejsca pobytu, jeżeli przedstawiciel ustawowy pacjenta albo osoba, na której w stosunku do pacjenta ciąży ustawowy obowiązek alimentacyjny, nie odbiera pacjenta w wyznaczonym terminie.

2. Kierownik niezwłocznie zawiadamia wójta (burmistrza, prezydenta) o okolicznościach, o których mowa w ust. 1, i organizuje transport sanitarny na koszt gminy określonej w tym przepisie. Gminie przysługuje roszczenie o zwrot kosztów transportu sanitarnego od przedstawiciela ustawowego pacjenta albo od osoby, na której w stosunku do pacjenta ciąży ustawowy obowiązek alimentacyjny.

3. Gmina pokrywa koszty transportu sanitarnego, o którym mowa w ust. 1, na podstawie rachunku wystawionego przez kierownika, o którym mowa w ust. 2.

4. Pacjent, którego stan zdrowia nie wymaga dalszego udzielania świadczeń szpitalnych albo całodobowych i stacjonarnych świadczeń zdrowotnych innych niż szpitalne, lub osoba, na której w stosunku do pacjenta ciąży ustawowy obowiązek alimentacyjny, ponoszą koszty pobytu pacjenta, począwszy od terminu określonego przez kierownika, niezależnie od uprawnień do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych określonych w przepisach odrębnych.

Rozporządzenie Ministra zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r.w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej

§ 5.

2. Przejazd środkami transportu sanitarnego w przypadkach niewymienionych w [art. 41 ust. 1](#) i [2](#) ustawy jest finansowany w 40% ze środków publicznych w przypadku:

- 1) chorób krwi i narządów krwiotwórczych,
- 2) chorób nowotworowych,
- 3) chorób oczu,
- 4) chorób przemiany materii,
- 5) chorób psychicznych i zaburzeń zachowania,
- 6) chorób skóry i tkanki podskórnej,
- 7) chorób układu krążenia,
- 8) chorób układu moczowo-płciowego,
- 9) chorób układu nerwowego,
- 10) chorób układu oddechowego,
- 11) chorób układu ruchu,
- 12) chorób układu trawiennego,
- 13) chorób układu wydzielania wewnętrznego,
- 14) chorób zakaźnych i pasożytniczych,
- 15) urazów i zatruc,
- 16) wad rozwojowych wrodzonych, zniekształceń i aberracji chromosomowych
- gdy ze zlecenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego lub felczera ubezpieczenia zdrowotnego wynika, że świadczeniobiorca jest zdolny do samodzielnego poruszania się bez stałej pomocy innej osoby, ale wymaga przy korzystaniu ze środków transportu publicznego pomocy innej osoby lub środka transportu publicznego dostosowanego do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Aktualnie obowiązujące przepisy nie zawierają określenia wysokości stawki za 1 km transportu sanitarnego, nie wskazują również sposobu ustalania kosztów jego wykonania. Kwestia częściowej odpłatności za transport sanitarny została uregulowana w [art. 41 ust. 3](#) ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych - dalej: u.ś.o.z. Do czasu uchylecia [art. 41 ust. 4](#) u.ś.o.z. kwestia ta była regulowana na podstawie [rozporządzenia](#) Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie wykazu grup jednostek chorobowych, stopni niesprawności oraz wysokości udziału własnego świadczeniobiorcy w kosztach przejazdu środkami transportu sanitarnego wydanego

na podstawie tego przepisu. Aktualnie kwestia odpłatności za transport sanitarny została uregulowana w odpowiednich rozporządzeniach Ministra Zdrowia: "Wynikiem tej nowelizacji ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej jest rezygnacja przez ustawodawcę z koncepcji określonej w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z 17.12.2004 r. oraz przyjęcie koncepcji, że transport sanitarny, jako świadczenie towarzyszące świadczeniu zdrowotnemu, jest wymieniane w rozporządzeniach MZ dotyczących poszczególnych wykazów świadczeń gwarantowanych w określonych rodzajach. W przepisach przyjęto jednolicie, że przejazd środkami transportu sanitarnego w innych sytuacjach niż wymienione w [art. 41 ust. 1 i 2](#) u.ś.o.z. jest finansowany w 40% ze środków publicznych w przypadkach określonych schorzeń, gdy ze zlecenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego lub felczera ubezpieczenia zdrowotnego wynika, że świadczeniobiorca jest zdolny do samodzielnego poruszania się bez stałej pomocy innej osoby, ale wymaga przy korzystaniu ze środków transportu publicznego pomocy innej osoby lub środka transportu publicznego dostosowanego do osób niepełnosprawnych. Wykazy jednostek chorobowych w rodzajach świadczeń, w których świadczenia transportu sanitarnego częściowo odpłatnego przysługują jako świadczenia towarzyszące, określają rozporządzenia koszykowe Ministra Zdrowia."

PREZES ZARZĄDU
/-/ Piotr KIENIG